

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

การศึกษาการถ่ายทอดลักษณะดอกของดาวเรือง ทำให้คาดการณ์ได้ว่ามีจำนวนยีนที่ควบคุมลักษณะของดอกดาวเรืองดังนี้

1. ยีนควบคุมลักษณะดอกย่อยชั้นนอก 1 คู่ แสดงการข่มแบบสมบูรณ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานของ สิริกัญญา (2548)
2. ยีนควบคุมการมีดอกย่อยชั้นนอก 1 คู่ แสดงการข่มแบบสมบูรณ
3. ยีนควบคุมลักษณะดอกย่อยชั้นใน 2 คู่ มีปฏิกริยาร่วมกัน แบบบวกสะสม ซึ่งต่างจากการศึกษาของ สิริกัญญา (ก่อนหน้านี)
4. ยีนควบคุมลักษณะเกสรเพศผู้เป็นหมันที่ไม่มีกลีบดอก 1 คู่ แสดงการข่มแบบสมบูรณ
5. การชักนำให้เกสรเพศผู้เป็นหมัน โดยใช้อุณหภูมิ 20°C เป็นเวลา 5 วัน ทำให้ดอกพูกลมที่มีการตอบสนองต่ออุณหภูมิเปลี่ยนเป็นดอกเกสรเพศผู้เป็นหมันที่มีเฉพาะดอกย่อยชั้นนอกได้

การศึกษาลักษณะทางกายวิภาค และพัฒนาการของดอกย่อยชั้นในของดาวเรือง พบว่าการได้รับอุณหภูมิต่ำ 20°C นาน 5 วัน ทำให้ดอกย่อยชั้นในมีการสร้างส่วนสืบพันธุ์เพศผู้ที่ผิดปกติ อับเรณูมีรูปร่างผิดปกติ มีโครงสร้างไม่สมดุล การสร้างละอองเรณูผิดปกติ หรือถ้าความผิดปกติรุนแรงมากอาจไม่มีการสร้างส่วนเกสรเพศผู้